

DESPRE APA DE LA ROBINET DIN MUNICIPIUL SLOBOZIA

În ultimele zile, urmărind [articolele](#) de jurnalism investigativ pe care Cătălin Tolontan le-a scris pentru a evidenția probleme grave din sistemul de sănătate, m-am gândit din ce în ce mai mult la o paralelă cu situația apei din Municipiul Slobozia, punându-mi întrebarea ”Până la urmă, care este prețul vieților omenești?”.

S-au scurs aproape 10 ani din momentul demarării proiectului care promitea [”asigurarea sănătății populației, în condiții de siguranță privind calitatea apei, ca element esențial al vieții”](#) (care poate fi găsit pe site-ul Municipiului Slobozia, rubrica ”Primăria”, secțiunea ”Investiții”, Fișa tehnică a proiectului ”Sursă de Apă - Captare Subterană”) și situația nu s-a schimbat foarte tare. Apa de la robinet a avut de la bun început o calitate îndoielnică, fapt evidențiat de momentele frecvente în care a avut o culoare roșiatică. S-au realizat lucrări și investiții pentru schimbarea conductelor, dar totul a culminat cu o știre care a fost difuzată la nivel național în anul 2011: [apa conține compuși cancerigeni](#). Doi ani mai târziu, în urma unor lucrări de tratare care au utilizat sume exorbitante de bani, s-a vorbit din nou despre apă curată și potabilă, într-o încercare generală de a liniști populația și de a conserva sursa de furnizare a apei. Totuși, concomitent cu tentativele de liniștire a populației, s-au desfășurat negocieri cu societatea comercială Raja din Constanța, în vederea [preluării serviciilor](#) de furnizare de apă. Inițiativa a fost criticată pentru afilierea politică a societății, dar și pentru prețul ridicat al metrului cub de apă - iar

[consiliul județean a respins ”master planul”](#) rezultat din aproximativ 3 ani de negocieri.

Expunerea de mai sus este selectivă, bazată pe o cercetare pe care am realizat-o cu ajutorul site-urilor de știri locale și vizează prezentarea pe scurt a unei succesiuni de evenimente care și-au lăsat profund amprenta asupra orașului. Lăsând la o parte faptul că se purtau negocieri de preluare într-o perioadă în care se desfășurau investiții consistente în sistemul de alimentare cu apă, voi trece la argumentul cu adevărat important: sănătatea și bunăstarea populației. O negociere politică include motive macroeconomice pentru justificarea deciziilor, însă hotărârile sunt reperi luate pentru a deservi binelui cetățeanului de rând. Astfel, în timp ce mașinile de spălat și centralele termice se defectează din cauza apei, autoritățile locale încearcă să îi convingă pe cetățeni să consume aceeași apă care crează probleme chiar și atunci când este utilizată cu scopuri menajere.

Din păcate, perioada de 10 ani este relativ scurtă pentru cercetarea de specialitate și nu pot fi făcute studii pe termen lung prin care să fie dovedită o corelație între consumul apei care curge la robinetii din Slobozia și degradarea stării de sănătate a cetățenilor care o consumă zilnic. Totuși, simpla idee de a le impune unor oameni să consume o apă care poate cauza boli incurabile este amorală și strigătoare la cer. Dincolo de argumentele economice, este vorba despre viețile unor oameni nevinovați care au încredere în informațiile oficiale pe care le primesc. Din același motiv, ar fi foarte util să se realizeze un studiu definitiv la puțurile forate spre a alimenta municipiul Slobozia cu apă. Astfel se va determina o dată și pentru totdeauna dacă există vreo parte din investiție care poate fi salvată sau trebuie să se realizeze o preluare totală. Esențialul în această poveste este acela de a pune pe primul plan sănătatea cetățenilor. Nu există preț suficient de mare pe care îl putem plăti pentru sănătate, este tragic de fiecare dată când oameni nevinovați plătesc cu

propriile vieți, iar prețul unui metru cub de apă de la robinet nu va fi niciodată mai scump decât achiziționarea de apă îmbuteliată.

Nu intenționez să fac reclamă vreunei societăți care furnizează apă, însă sugerez ca viitoarea sursă de alimentare a Sloboziei să fie aleasă în baza calităților pe care le posedă apa în urma testelor de laborator. În calitate noastră de "cetățeni europeni cu drepturi" (și nu numai), avem și dreptul de a cere ceea ce este mai bun pentru viața și sănătatea noastră. Dacă deciziile politice la nivel de municipiu și județ vor fi făcute având la bază același pragmatism economic, atunci probabil că ar trebui să punem bani deoparte pentru apă îmbuteliată sau am face bine să ne pregătim să fim otrăviți.

O datorie bugetară poate fi achitată pe un termen mai lung, dar cine ne va trage la răspundere și în fața cui vom plăti pentru problemele de sănătate cauzate de lipsă de responsabilitate? Atunci când este vorba despre vieți omenești, niciun preț nu este prea mare.